

EENZAAMHEID.

DOOR

E. B. KOSTER.

Hier rust ik ver van 't woelig menschenras,
In macht'ge zuilengang van het woud.
Met dak van wiss'lend groen, doorwerkt met goud,
Hier op het mollig, mosrijk lentegras.

Hier is geen mensch-geknoei, geen misgewas
Van zwetsers op gelogen kennis stout,
Geen huich'laars die der waarheid zuiver goud
Besmetten voor wat hùn tot voordeel was.

Hier rust ik uit, hier ben ik gansch alleen.
Niets hoor ik dan der vogelen gezang
En 't windgefluister in de hooge boomen.

Geen stemmen meer van menschen om mij heen,
Geen strijd om 's levens goed, geen wild gedrang,
Maar lentelust en liefelijke droomen.

Eenzaamheid, naar eene aquarel van J. H. Wijsmuller.